

ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยนครพนม
เรื่อง หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

โดยที่ เป็นการสมควรให้มีหลักเกณฑ์เกี่ยวกับการให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ เพื่อให้พนักงานมหาวิทยาลัยประเภทวิชาการ ได้ไปพัฒนาความรู้ทางวิชาการ และสามารถนำความรู้มาใช้ประโยชน์ต่อการเรียน การสอน การวิจัย และการบริการวิชาการ

อาศัยความในมาตรา ๓๐ และมาตรา ๓๑ แห่งพระราชบัญญัติมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๔๘ ประกอบกับข้อ ๑๙ ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัย พ.ศ. ๒๕๕๑ และมติที่ประชุมคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยนครพนม ในคราวประชุม ครั้งที่ ๑/๒๕๖๗ เมื่อวันที่ ๒๐ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗ จึงกำหนดหลักเกณฑ์และวิธีการไว้ดังนี้

ข้อ ๑ ประกาศนี้เรียกว่า “ประกาศคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยนครพนม เรื่อง หลักเกณฑ์การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ”

ข้อ ๒ ประกาศฉบับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ถัดจากวันประกาศเป็นต้นไป

ข้อ ๓ ในประกาศนี้

“มหาวิทยาลัย” หมายความว่า มหาวิทยาลัยนครพนม

“อธิการบดี” หมายความว่า อธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม

“คณะ” หมายความว่า คณะ วิทยาลัย สำนัก สถาบัน รวมถึงส่วนงานภายในที่เรียกชื่ออย่างอื่นที่มีฐานะเทียบเท่าคณะ ที่เปิดการเรียนการสอนในมหาวิทยาลัยนครพนม

“พนักงานมหาวิทยาลัย” หมายความว่า พนักงานมหาวิทยาลัย สังกัดมหาวิทยาลัยนครพนม ที่ปฏิบัติหน้าที่ในตำแหน่งประเภทวิชาการ ตามข้อ ๘ (๑๑) (ก) ของข้อบังคับมหาวิทยาลัยนครพนม ว่าด้วยพนักงานมหาวิทยาลัยนครพนม พ.ศ. ๒๕๕๑ และที่แก้ไขเพิ่มเติม (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๕๖

“เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ” หมายความว่า การวิจัย หรือสร้างผลงานนวัตกรรม หรือผลงานทางวิชาการ ในลักษณะอื่นที่เป็นการเพิ่มพูนความรู้ในศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่ง หรือเข้าชั้นเรียน เพิ่มพูนความรู้ในวิธีการสอน หรือความรู้ใหม่ ๆ ในสถาบันที่มหาวิทยาลัยได้ลงนามบันทึกความร่วมมือด้วย หรือสถาบันอื่น ๆ หรือฝึกการใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ ซึ่งมีใช้การศึกษาเพิ่มคุณวุฒิ หรือวุฒิ การศึกษา เพื่อให้ได้มาซึ่งปริญญาบัตรหรือประกาศนียบัตรวิชาชีพ

ข้อ ๔ การไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ อาจกระทำดังต่อไปนี้

(๑) การวิจัย

(๒) การสร้างผลงานนวัตกรรมหรือผลงานทางวิชาการในลักษณะอื่นที่เป็นการเพิ่มพูนความรู้ในศาสตร์ใดศาสตร์หนึ่ง

(๓) การพัฒนาการเรียนการสอน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ในการสอนหรือองค์ความรู้ใหม่ ๆ โดยการเข้าชั้นเรียน

(๔) การพัฒนาทักษะ เพิ่มพูนทักษะ เรียนรู้เทคโนโลยีที่ทันสมัย ฝึกการใช้เครื่องมือหรือเทคโนโลยีสมัยใหม่ในห้องปฏิบัติการที่เกี่ยวข้องกับการสอนหรือการวิจัย

(๕) การแต่งหรือเรียบเรียงตำราทางวิชาการ

(๖) การไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอย่างอื่น ซึ่งได้รับความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่มหาวิทยาลัยมอบหมายให้พิจารณา

(๗) การไปปฏิบัติงานตามโครงการแลกเปลี่ยนพนักงานมหาวิทยาลัยในสถาบันอุดมศึกษา ทั้งในและต่างประเทศที่มีบันทึกความร่วมมือกันทางวิชาการ หรือการวิจัย

ข้อ ๕ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ขอไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ต้องมีคุณสมบัติดังนี้

(๑) ต้องมีอายุไม่เกิน ๕๗ ปี นับถึงวันที่ยื่นคำขอ

(๒) ต้องเป็นพนักงานมหาวิทยาลัย ตามข้อ ๓

(๓) ต้องไม่อยู่ระหว่างทดลองการปฏิบัติงาน

(๔) ต้องปฏิบัติงานมาแล้วไม่น้อยกว่า ๖ ปี

(๕) ต้องไม่เป็นผู้อยู่ในระหว่างถูกสอบสวนทางวินัย

(๖) กรณีผู้ขอไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการในต่างประเทศต้องมีความรู้ทางภาษาต่างประเทศเป็นอย่างดี

(๗) การขอไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการในครั้งต่อไป ต้องมีระยะเวลาการปฏิบัติงานต่อเนื่องกันไม่น้อยกว่า ๖ ปี นับแต่วันที่กลับจากการไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

ข้อ ๖ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ให้คำนึงถึงความจำเป็นและความต้องการของหน่วยงานที่จะได้ผู้มีความรู้ความชำนาญในสาขาวิชาและระดับความรู้ที่เหมาะสม แก่หน้าที่ที่กำหนดให้กลับมาปฏิบัติสำหรับสถาบันทั้งในและต่างประเทศที่จะไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ จะต้องเป็นสถาบันที่มีชื่อเสียงและต้องเป็นที่ยอมรับของมหาวิทยาลัย

ข้อ ๗ การให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ให้กระทำได้ในระยะเวลาคราวละไม่เกิน ๑๒ เดือน

ข้อ ๘ ให้อธิการบดีเป็นผู้พิจารณาอนุมัติให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ โดยให้พนักงานมหาวิทยาลัยยื่นคำขอตามแบบที่มหาวิทยาลัยกำหนด เสนอต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นที่สังกัดอยู่ เพื่อเสนอความเห็นต่อคณะกรรมการประจำคณะ ซึ่งจะเป็นผู้พิจารณาความเหมาะสมในเกณฑ์ต่อไปนี้

(๑) ต้องเป็นโครงการที่เพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ซึ่งเป็นประโยชน์ต่อการสอน วิจัย หรือประโยชน์ทางวิชาการที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นรับผิดชอบอยู่

(๒) ต้องไม่เป็นผลเสียต่อราชการประจำคณะที่พนักงานมหาวิทยาลัยผู้นั้นสังกัดอยู่ และไม่เป็นที่ต้องตั้งอัตรากำลังเพิ่ม

(๓) มีระยะเวลาที่เหมาะสมกับโครงการที่ขอไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

ข้อ ๙ กำหนดมาตรการควบคุมพนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ดังนี้

(๑) ให้พนักงานมหาวิทยาลัยที่ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ รายงานความก้าวหน้าทุก ๆ ๓ เดือน ของโครงการที่ได้รับอนุมัติต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้น เพื่อเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะพิจารณา

(๒) เมื่อครบกำหนดการไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการเสนอรายงานผลการไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการต่อผู้บังคับบัญชาชั้นต้นภายใน ๓๐ วัน แล้วเสนอต่อคณะกรรมการประจำคณะประเมินผล เพื่อเสนอต่อตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณา ในกรณีที่คณะกรรมการประจำคณะเห็นว่ารายงานความก้าวหน้าไม่เป็นไปตามที่ได้รับอนุมัติให้รับรายงาน ตามลำดับชั้นจนถึงอธิการบดีเพื่อพิจารณา

(๓) ให้มหาวิทยาลัยสรุปรายงานผลการปฏิบัติงานของพนักงานมหาวิทยาลัยที่ขอไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการในสังกัด ให้สภามหาวิทยาลัยนครพนมทราบทุก ๆ หกเดือน

นอกจากเงื่อนไขที่กำหนดตามวรรคหนึ่งแล้ว สำหรับการไปวิจัย ร่วมวิจัย การแต่งตำราทางวิชาการ ให้พนักงานมหาวิทยาลัยไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการต้องปฏิบัติเพิ่มเติมดังนี้

(๑) กรณีไปวิจัยหรือร่วมวิจัยในประเทศ ต้องมีผลงานวิจัยที่ได้รับการตอบรับการตีพิมพ์ เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับประเทศ ในนามมหาวิทยาลัย อย่างน้อย ๑ ฉบับ เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยนั้น เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันที่กลับมาจากการไปปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

(๒) กรณีไปวิจัยหรือร่วมวิจัยในต่างประเทศ ต้องมีผลงานวิจัยที่ได้รับการตอบรับการตีพิมพ์ เผยแพร่ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ในนามมหาวิทยาลัย อย่างน้อย ๑ ฉบับ เพื่อนำเสนอผลงานวิจัยนั้น เสนอขอกำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันที่กลับมาจากการไปปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

(๓) กรณีไปแต่งตำราทางวิชาการ ต้องมีผลงานเป็นตำราทางวิชาการภายใน ๑ ปี เพื่อเสนอขอ กำหนดตำแหน่งทางวิชาการ ภายในระยะเวลาไม่เกิน ๒ ปี นับแต่วันที่กลับมาจากการไปปฏิบัติงาน เพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ

ข้อ ๑๐ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากไม่สามารถ ดำเนินการตามโครงการด้วยเหตุใด ๆ ก็ตาม ให้รับรายงานต่อผู้บังคับบัญชาเพื่อขอกลับมาปฏิบัติราชการ ทันที ในระหว่างที่ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ ถ้าหากทางราชการมีความจำเป็นให้กลับมาปฏิบัติราชการ ให้ผู้มีอำนาจอนุมัติสั่งให้ผู้นั้นกลับเข้าปฏิบัติราชการทันที

ข้อ ๑๑ พนักงานมหาวิทยาลัยที่ได้รับอนุมัติให้ไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการ หากไม่ปฏิบัติตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งตามประกาศฉบับนี้ หรือผลการประเมินตามข้อ ๙ (๒) ไม่เป็นไปตามข้อ ๘ (๒) ให้มหาวิทยาลัยดำเนินการมาตรการอย่างใดอย่างหนึ่งหรือหลายอย่างดังนี้

- (๑) สั่งให้กลับเข้าปฏิบัติราชการทันที
- (๒) ตัดสิทธิ์ไม่ให้ไปปฏิบัติงานเพื่อเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการอีกในครั้งต่อไป
- (๓) ไม่พิจารณาความดีความชอบประจำปี
- (๔) ลงโทษทางวินัย

ข้อ ๑๒ การอนุญาตให้พนักงานมหาวิทยาลัย ที่ดำรงตำแหน่งประเภทวิชาการลาหยุดราชการเพื่อไปเพิ่มพูนความรู้ทางวิชาการหรือโครงการแลกเปลี่ยนพนักงานมหาวิทยาลัยระหว่างสถาบันอุดมศึกษาทั้งในและต่างประเทศ ให้ถือว่าเป็นการปฏิบัติหน้าที่ราชการและได้รับเงินเดือนเงินประจำตำแหน่ง และเงินอื่นในระหว่างลาให้เป็นไปตามที่คณะกรรมการบริหารมหาวิทยาลัยนครพนมกำหนด

ข้อ ๑๓ กรณีที่ไม่สามารถปฏิบัติตามประกาศนี้ ให้อธิการบดีมีอำนาจในการพิจารณาอนุมัติวินิจฉัย หรือตีความชี้ขาด เพื่อปฏิบัติตามประกาศนี้และให้ถือเป็นที่สุด

ประกาศ ณ วันที่ ๒๒ กุมภาพันธ์ พ.ศ. ๒๕๖๗

(ศาสตราจารย์ ดร.รัชชัย ศุภดิษฐ์)

รักษาราชการแทน

อธิการบดีมหาวิทยาลัยนครพนม

ประธานคณะกรรมการบริหารงานบุคคลประจำมหาวิทยาลัยนครพนม